

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 – Europeiska kommissionen mot Irland
(Mål C-550/18) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Artikel 258 FEUF – Åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism – Direktiv (EU) 2015/849 – Införlivande har inte skett och/eller underrättelse om åtgärder för införlivande har inte lämnats – Artikel 260.3 FEUF – Yrkande om föreläggande att betala ett schablonbelopp)

(2020/C 297/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Scharf, L. Flynn och G. von Rintelen)

Svarande: Irland (ombud: G. Hodge, M. Browne och A. Joyce, biträdda av G. Gilmore, BL, och P. McGarry, SC)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Estland (ombud: N. Grünberg), Republiken Frankrike (ombud: A.-L. Desjonquères, B. Fodda och J.-L. Carré)

Domslut

- 1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 67 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, genom att inte senast vid utgången av den frist som fastställts i det motiverade yttrandet av den 8 mars 2018 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och följaktligen genom att inte överlämna dessa bestämmelser till Europeiska kommissionen.
- 2) Irland ska till Europeiska kommissionen betala ett schablonbelopp på 2 000 000 euro.
- 3) Irland ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Republiken Estland och Republiken Frankrike ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 436, 3.12.2018.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 16 juli 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-606/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Den europeiska marknaden för underjords- och undervattenkablar – Marknadsuppdelning inom ramen för projekt – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artikel 20 – Kommissionens befogenheter vid inspektioner i kartellärenden – Befogenhet att kopiera uppgifter utan föregående granskning och därefter kontrollera dem i kommissionens lokaler – Böter – Obegränsad behörighet)

(2020/C 297/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Nexans France SAS, Nexans SA (ombud: G. Forwood, avocate, samt M. Powell och A. Rogers, solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin och F. Castilla Contreras)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Nexans France SAS och Nexans SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 427, 26.11.2018.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2020 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – AFMB Ltd m.fl. / Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Mål C-610/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Migrerande arbetstagare – Social trygghet – Tillämplig lagstiftning – Förordning (EEG) nr 1408/71 – Artikel 14 led 2 a – Begreppet ”person som hör till den resande personalen hos ett företag” – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 13.1 b – Begreppet ”arbetsgivare” – Lastbilschaufförer som normalt arbetar som anställda i två eller flera medlemsstater eller i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) – Lastbilschaufförerna har ingått ett anställningsavtal med ett företag men det är ett annat företag som utövar den faktiska arbetsledningsrätten över nämnda lastbilschaufförer och sistnämnda företag har sin hemvist i den medlemsstat där lastbilschaufförerna är bosatta – Fastställelse av vilket företag som ska anses vara ”arbetsgivare”)

(2020/C 297/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: AFMB Ltd m.fl.

Motpart: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Domslut

Artikel 14 led 2 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 631/2004 av den 31 mars 2004, och artikel 13.1 b i) i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 465/2012 av den 22 maj 2012, ska tolkas så, att en internationell lastbilschaufförs arbetsgivare, i den mening som avses i dessa bestämmelser, är det företag som utövar den faktiska arbetsledningsrätten gentemot lastbilschauffören, som i praktiken bär lönekostnaderna och som i praktiken har rätt att säga upp vederbörande, och inte det företag med vilket nämnda lastbilschaufför har ingått ett anställningsavtal och som i det avtalet formellt anges som arbetsgivare till samma lastbilschaufför.

(¹) EUT C 455 av den 17.12.2018